

NOVININE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrške Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto vsakoml na njegov naslov 6 K.
Kupno v edno faro 4 K.
Cena Novin v Ameriko je na leto 12 K.
Cena ednog. droba je dama 6 filerov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

vp. pleb. v Crensovcih, CSERFÖLD, Zalamegye.
K tom! se more pošiljati naročnine i vsi dopisi, nej
pa v tiskarno.

Vsi naročniki tak domači kak amerikaški
dobijo k NOVINAM brezplačno vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
Srca Jezušovoga.“

Svedocje, naprej!

„Pa, vi tudi bote svedočili, ár ste od začetka pri meni.“ Ján. 15. tak čitamo v denešnjem sv. evangeliumi. Sv. Duh bode svedočo pa „ví“, kak pravi Jezuš. Svedočanstvo to se je začnolo včasí v začetki sv. materecérkve. Sv. Duh Bog je svedočo včasí prve risále, kda je tak čudovitno napuno z svojim duhom apoštote pa svédoči od tistoga mao vsikdar, brezi henjanja po vsaj sv. matericérkvi. Moč sv. materecérkve vu vsem pregánjanji je od njega.

Svedočili so pa tudi apoštolje. Srcé njim je gorelo od ljubézni bože, ne so se prestrašili od nikšega preganjanja, svedočili so, ka Jezuš je Kristuš, sin živoga Bogá.

Kak pa te dnes stoji to svedočanstvo? Origenes, glasoviten pisateo sv. materecérkve nam popisé, ka kda je on máli bio, ga je njegov oča dostakrát z veseljom kúšúvao. Pa ne na čeli, niti na vústaj, nego zmislite si: na prsaj nad srcem. Pravo je naime, ka srcé krščenoga deteta je prebivališče sv. Duhá, záto v srci deteta prebivajočemi dúhi je šteo skázati svoje čudivanje i svojo část. Pa dnes je vsakojački več decé, v šteroj sv. Duh prebiva, kak je bilo, tistoga hípa. Je tudi jezero-jezerkrát več očov, ki znájo od té čudovitne ljubézni bože, ka sv. Duh Bog príde v srca njihove decé pri sv. krsti. Že v srca očov je prišeo tudi nikda, kda so ešče máli bíl pa je izdaj tam, či so ga ne stirali z smrtnim grehom. Pa kde je svedočanstvo očov i decé za Jezušá?

Kda so Jezušá tam zbičúvali, poplúvali, koronali z trnjom ino na kríž razpeli, so tudi meli svedoke, pa kak nam sv. písma poráčajo: „Svedočanstva njihova ne so bila ednaka“. Vsi so šteli toti! proti njemi svedočiti, liki tak so obhodili, kak lúdjé pri babilonskom

türmi, vsaki je drúgo, vsaki je inači gučao. Pa zdaj celi svet takše svedočanstvo má pred očmi. Práva babilonska zmešlova láda med lúdmí, vsaki svoje drží za právo, lúcko pa zametáva vsaki sebé drží za právoga vučeníka, za právoga svedoka Kristušovoga. Hotlivec pijánca sodi, pijánc hotlívca. Preklinjavaca, špotlívca lažlívca, lažlívca pa špotlívca, vsi vkúper vse sodijo pa vsaki posebi vsakoga ino poleg toga sebé vsaki za dobroga svedoka má, kak či bi njegovo življenje od sv. Duhá moči svedočilo.

Da pa jeli, či razvúzdano deco vidite, vam hitro príde míseo pa tudi reč na jezik: Ka tá deca za stariše májo, ka so jih nej poštenejše odgojili? Či pa vídiš svoje lastivno božno delo si ne zmisliš, ka tvojega božnoga djánja stariš nemre biti Bog, ka si tí v tvojem deli!na svedok Kristušov, nego Beliálov, kí je šatan.

Liki ne mešaj se! So záto, ki svedočijo Kristušá i Apoštolje so svedočili od njega z rečjov, djánjom i smrtjov. Za njimi je rávno tak svedočilo več million manternikov, púščávnikov, spovednikov, devíc i dovíc. Pa svedočijo ešče denéšnji dén tudi návadno rávno tisti, štere tí zametávaš i pregánjaš.

Pa bodo svedočili ešče vnogi do konca sveta, ka Kristuš je Bog, ka njegov Duh dela v Svécáj svojih pa to pojedínjeno svedočanstvo posameznih oseb do konca sveta vózarasté na edno zjedínjeno, popuno, svetlo spoznanje njegove pravice, v šteroj te príde kak vojvoda, kí je obládao, ka de viditi mogeo vsaki, dober i božen, ka je svedočanstvo dobrih právo bilo.

Záto naprej svedocje: Vsi, kí ste krščeni v krsti Jezušá Kristušá, svedočite z žítkom vašim, ka je sv. Duh vu vas, da te meli déo med právimi njegovimi svedoki na dén vélkoga obládanja i večne dike Jezušove.

Obhodilé so.

Ne zaman, ka je Gospod Jezus dúhovnike za „sol“ imenúvao, radi je neštérni jeziki obližejo. Grše pa kak v Pešti, nevem, kje bi je sramotili. Tú če dúhovnika srečajo, ali fúčkati začnejo ešče veliki „izobraženi“ gospodje, naj njim te sreče ne vzeme ali pa glasno spregovorijo: „nikše sreče ne de dnes, popa smo srečali (e)“ i dale se paščijo. Ne davno sta rávno te reči pravile dve dobro namazanive gospodični, ali ograjani dúhovnik jih tak zavrno, ka sta vso volo zgúbile drúgi hip se pa v pope smetati. Glasno njima je to bi pravo na njeve neomikano opazko: „Jaz pa že nemam sreče, zato ka sem srečao dve comprnici“.

* * *

Zaljúbljen je bio Tkaočov Jožef v dve dekli naednok. Obe sta se njemi povidile i ne je znao, štero bi si vzeo za tovarišico. — Nori si — odgovori njemi mati. — ka si nadtem glavo tereš i teliko premislaveš ka nanč ne ješ, idi k Zvonárovj Manki, ona te že podevči, kaj ti je začeti. Joško je resan priklonkao k Zvonarovj Manki, šteroj so ešče z Goričkoga nosili belice, pšeno pa melo, bole kak Dolinsčice nosijo zdaj za cukér v Radgono, naj je samo dobro oženi. Ona je v devetih farah z devetih mejašov mela vsakovrstne travine i z teh, kda je sunce k ednadi šlo, takšo tekočino nakúhala, ka je vsakoml hasnilo. Joški je tudi dala z te pitvine dva glaška pa njemi je naročila, naj jihva v žepi ma ednoga vednom, drúgoga v drúgom, roki pa naj drži na glažkah i tak gleda z mosta dol v potok. Štere dekle obraz de vido v potoki, tista njemi je osnovana za ženo. Mogo je pa to delati, kda je že sunce zahajalo za goro. Joško je veselo gledao z mostnoga naslonila dol v potok. Ali da je vsikdar bole tmíče gračúvalo,

vsikdar je menje vido. Naj ne bi zaman hodo i čim hitrej ovarao toga zaželenoga obraza — pa pravimo odkritosrčno, naj ne bi zaman vrgeo vü 4 krone za vrastvo ljübezni — prigno se je močno proti vodi z mosta. Ali mesto deklinskoga obraza je ovarao svojega v vodi. Poprimač mosta se je podro pod njim i on je spadno v dobro narašeni potok. Mrzla voda ga je hitro streznila, ne je več hodo gledat deklinskoga obraza v vodo. Manki Zvonarovo je pa zato ovado svojo nesrečo. Ta ga je zdaj ratała, naj vekše kance vrastva küpi, vsako za deset koron. Pri malih kanticah so se vsakojački vidili obrazi, ali samo tak mali kak so kance male bile, zato je nej mogo že v mraki ovarati obrazov. V Joški je zavrelo nato ponüdbu, ali mirio si je naturo. Navidez krotko prosi tiva dva vekšiva glažka vrastva. Kda jihva pav žep vtekne, podrži Manki dve figi pod nos pa njoj pravi „Baba sleparka, to maš plačo za kanti vrastva. Zaslüžila bi, kabi ti na hrhet vdaro tevi pesničnivi figi. Zdaj pa idem k žandarom, oni te že na red poberejo.“ Ztem je odišo. Zvonarovo Manko je pa voza streznila ne je več bajil delala i ž njimi zapletavala mladih ljüdi srca, živela je pošteno od dela svojih rok.

Bojna.

Mesec Marijin pomali vösprevodimo. Prek sredine smo že stopili i mira še ne zadobili. Vüpanja ne zgübite. Kda so vučeniki Jezusovi mislili, ka je vse prejšlo, ravno tedar je vse dobljeno. Kda je božji Sin na križi düšo püsto, tedar so se rešile düše iz pekla trnaca i šle z njim v veselo nebo. Zastopljenja Gospodovoga osmino obhajamo. Ž njegove dike se spominjamo, ki smo pred par tjedni jokali pri križi i grobi njegovom. Gospodove reči so, „*Vaša žalost se na radost obrné,*“ samo vüpajmo se, molimo i mirno trpimo. Nebe ešče nišče ne dol strelo, naš dober Bog še žive i je k redi, da bi pomagao. Vüpanje, düšice! Poročila z bojišč so sledeća:

Francozko bojišče. Francozi i Angleži nove nemške postojanke z več kak milijon ljüdi napadajo. Nemci se žilavo držiyo i sovražnika z protinapadi držiyo nazaj. Ljüdstvo kaplje kre oba kraja kak trava v kositvi. — Baron *Richthofen*, nemški letalski stotnik je dozdaž že 52 sovražnih letal dolstrelo. Angleži so zdaj pét jézer füntov sterlinga i drüge dare obečali tistomi letalci, šteri *Richthofena* premaga. — *Fresnoy* mesto, štero so po tak krvavih zgübah dobili Angleži do rok, so znova zgübili.

Na drügh bojiščah posebne spremembe ne bilo.

Ali se sv. Oča spovedavajo?

Leta 1853. sem se na ladji proti Ameriki v pogovor vzeo — piše O. Weninger k nekim metodistom. (misi-jonar).

Po kratkom pogovarjanji me pita: Vi gospod ste katoličanski dühovnik?

— Da, odgovorim.

— Ali vas smem nekaj pitati?

— Zakaj pa ne?

— Povejte mi, se Papa tüdi spovedavajo?

— Se razmi, da tüdi, odgovorim.

— Kaj? tüdi Papa se spovedavajo? — me ešče pita, ves začüden.

— Gotovo, pravim. Kajti če se Papi ne bi trebalo spovedavati, se tüdi drüghim ne bi. Ali so Papa ne tak človek kak mi drügi, nagnjeni na greh? Kaj mislite, je Jezus Kr. za Papo ustanovo drugo cerkev kak za one, šterim so oni glava in voditel?

— Pri kom pa opravljajo svojo spoved, pri samom Kristusi?

— Ne, odgovorim. Spovedavajo se pred dühovnikom.

— Toga sem ešče nikdar ne čüo.

— Dragi moj, njemi pravim nato, pitajte me ešče več kaj od Katoliške Cerkvi, ar je v njoj zagotovo ešče mnogo drugih lepih resnic šterih ste ne čüli.

Rímsko pitanje.

Jezero let so meli naslednicje Kristušovi, rimski papi svetsko imanje i ladanje. Karol, kralj frankovski njim je dao to imanje. Stalo je pa to imanje iz mesta Rima pa iz okoli ležečih pokrajinj. Malo deželico tvori to imanje. Leta 1870. sept. 20. so Talijani to deželico sv. oči vkraj vzeli i njemi ponüdili mesto njé več milion kron letnih dohodkov. Ali rimski papi so to krivično roparstvo obsodili, talijansko kraljevsko družino so iz Matercerkvi izobčili, to teliko pomeni, ka ne morejo k svetvam prihajati i ne sme je katoličanski dühovnik zakopati, ponüjenih penez so pa niednok ne vzeli. Postali so tak robi na lastnom imanji, iz svojega grada noge nikdar vö ne denejo, dokeč se njim po krivici odvzeto imanje ne povrne. Talijanska vlada je toti obečala, ka se sloboščine sv. Očé ne de dotikala, To je ka ne de branila ravnanja Matercerkvi. Ali to je samo prazno obetanje bilo, naj svoje ropanje more z nekšim na videz pravičnim odevalom zakriti. Ka je to samo prazno obetanje bilo, je razvidno iz tistoga grdoga postopanja, grajanja, preganjanja, štero so rimski papi od talijanskih prostozidarov mogli v teh letah prestati. Tei so napravli naime to roparstvo. Cerkevno imanje so spokradnoli, katekizem iz šol vövrgli, Matercerkev i njenoga glavara po svojih listah črnili kak li mogli pa ešče mrtvom teli IX. Pija so ne dali mirü, napadnoli so je naime, kda so je zakapali.

Pa če so v miri tak besneli, lahko si mislimo kak so divjali zdaj v boji proti sv. oči i od njih vedjenoj

Matercerkvi. V Milani je neki prostozidar z veseljom pravo na prostozidarskom shodi, ka je njim časzdaj prišo, kaj morejo naime Matercerkev zapraviti, papežtvo podreti. Vojna naša sreča je pa hitro poparila to njihovo veselje, zbojali so se tüdi zvestih angleških i francozkih katoličancov, ka do proti njim delali, če rimskomi oči mira ne dajo. Püstili so ga zato pri miri, ali dopišüvanje z katoličanskim svetom so njeni li jako oteškočili, vnogi britkih vür njemi spravili z grdim ogrizavanjom, ka proti njim i kre nas dela — pa on kak vseh oča vse ednako ljübi —, i nemškoga njegovoga poslanika Gerarda so z Rima stirali.

Kak so püšpeki celoga sveta obsodili talijanske ropare, kda so porobili cerkevno papovo imanje, tak je obsodijo še dnesden. Celoga katoličanskoga sveta imanje je papova deželica. Z dohodkov te so se misijoni vzdržavali, se je širila vera kristušova. Oj keliko pomoči je dobo krščanski svet od svetoga oče. V türskih bojah, kda nam je domovino kruti Türk püstošo, kda nas se, vse obstavilo, je sv. oča bio jedino tísti, ki nas je pomagao z penezi, ka smo si mogli vojsko nabrati i se sovražniki vstavljati. Dnes den je pa sam siromak i poleg svojega imanja potrebüje milodare, iz šterih žive on i njegova vlada cerkvena. V te namen se dava „Petrov novčič“ ali „Petrov filer“ imenüvani dar.

Zdaj kda te besen boj divja i se pripravlja svet za mir, se katoličanci močno potegüjejo povsod, naj se sv. oči vrne odvzeta deželica. To je pravično postopanje, podpirajmo je z našim molitvami.

Dom i svet. — Glási.

Rusija. Ruska vlada je izjavila, da nešče niednoga tüjega naroda podjarmiti. Zvün svojih dozdašnjih dežel njej drügh ne trebe, Polskoj pa da svobodo. Maja prve dni so delavci v Petrogradi znova veliko reberijo napravili i nešternoga človeka ranili, še vmorili. To pa vse zato, ka so se navolili boja i ščejo skorajšni mir. Zdaj je tak pomirijo, ka je vzemejo med vlado. Dva ministra ta socialista.

Nemčija. Nemčija je izjavila, da ne žele povračila od sovražnikov, samo naj njoj neselbine i odvzete trgovske ladje nazaj dajo. Pa eden stopaj bliže k miri.

Švedsko. Socialisti, šteri se tü posvetüjejo, so dokončali, ka ne do podpirali spozosebnoga mirü, to je, ka bi se edna vojsküvajoča se država pomirila z drüghov. Oni ščejo naednok mir napraviti po celom sveti z tem, ka se postavi odbor svetovni, pri šterom se razvozlajo vsa pitanja celoga svéta i z tem, ka se vojska v vsakoj državi mora pomenjšati. Pred par leti v Hagi na Nizozemskom državnoga mirovnoga kongressa določil se ščejo držati vu vsem socialisti na tom spravišči. Pa če z toga vözaprejo rimskoga papo, namestnika vladara mirü, kak so z hagskoga, bo morebit stalen mir? Nikdar ne.

Grčija. Novi ministerski predsednik je *Zainimis*. Kak on, tak i vsi ovi ministri so ententske stranke, to je držijo z našimi sovražniki. — Potom, ka je grčkoga kralja rod, ruski car, zgūbo svoj tron, se zača toga tūdi gibati. V Parizi se zišli Grki so določili, ka ga več ne spoznajo za kralja i ka Grčija mora ljudovlada postati. Naj si reši svoj tron, brščas je zato privolo zdaj, ka naših sovražnikov prijatelje ravnaajo Grčijo. Pitanje je pa še, jeli njemi to postopanje reši tron ali nej?

Brazilija, štera je apr. 28. izjavila, ka se ne de v boj motala, nameni močno podpirati Ameriko proti nam. To je delo novoga ministra za zvūnešnje zadeve, Pecanbaua, ki je zvoljen na mesto prvejšega, šteri je zato mogo odstopiti, ka je nemškoga zleženja bio.

Med blažene je spisana od sv. Brtlanā zvana sestra Treza, štera je z sv. Trezov, karmelitankov živela v ednoj dobi i v ednom redi. O naj sprosi sveti samo vživanje iskajočemi pravoga dūha zatajūvanja.

Določene cene. Cena sira iz kravjega mleka je od 3 k. do 7 k. 20 f., iz ovčjega mleka pa od 3 k. 50 f. do 9 k. po kili; Kisilaka kila iz kravjega mleka je 2 k. 50 f. i 3 k., iz ovčjega pa od 3 k. 50. f. do 8 k. 60. Zmočaja kila je od 7 k. 50 f. do 11 k. 40 f.

Mesto živeža žganico ponūja naš poljedelski minister. Ki od sto oralov (plūgov) menjše imanje ma, dobi na plūg dva decija žganice, ki pa od 100 oralov vekše imanje ma, dobi 4 decije, če šče. To dobrotivnost nam pa zato kaže, ka bi si pomenjkanje v stroški z žganicov nadomestili. Premilostivnomi ministri se na ponūdbi toplo zahvalimo, ali ne sprejmemo je. Dūsi i teli škodljiva čemerna pijače pomenjkanja ne de odpravila, nego povekšala, zato ka škodi zdravji vsikdar, zdaj od pomenjkanja zmučenomi teli pa podvojeno bo škodila. Dosta raj bi do rok dobili par kil tiste pšenice i kukorice, štero so nam odrekvirirali i je prejšla po raznih skladiščah ali zgorela po mlinah. Če bi jo prinas nehali, do časa ne bi prejšla, mi bi je več meli pa država tūdi. To prosimo v bodoče. Bojimo se nadale tūdi jetike. Te beteg pa, kak nam svedoči spis ministra z našega za notrnešnje zadeve, šteroga smo lani v Novinah razpravljali, jako raste ravno po žganici. Zato hvala na ponūdbi. Raj mo šolato jeli, to je zdravo, krepčajoče, neškodljivo.

Smrtna nesreča. Gutman Marija je dala v Gerlincih stūdenec kopati. Naj ne bi v njega spadnola, kda ga je nekaj popravljala, se je držala za nekši lesen rud, šteroga je Vogrincič Ferenc držao v roki. Dozdaj še ne znati, za ka zroka volo, té je ednok samo rud pūsto i ženska je spadnola v stūdenec pa se v njem tak ranila, ka je vmrla od ran. Telo so njoj zdaj znova z groba odkopali, naj je preglednejo, Vogrinciča pa pred sod postavili.

Korčič mele i brezračuna belic so vzeli financje pri Kučnici od „Dolinščic“ (Zalavskih Slovenk), kaj so v Radgono nesle za cukar. Ravenske ženske se zdaj dosta čednijo, če je to resan istina, kaj njim je neka Dolinščica pravila: ka praj bogatice, štere so od natariuša mesto sirot melo dobile, to melo nosijo za cukar v Radgono, naj morejo čim več teja v sébe zlejeti i čem bole nepošteno živeti. Nevemo je ta Dolinščica Ravenkam lagala ali morebit istino gučala?

Dvestolet bo letos junija 6., ka je v Gorici kronao Maroti Francišek. pūšpek iz Pizze Čudodelno Marijino podobo iz svetogorske franciškanske cerkve. L. 1539. se je Dev. Marija prikazala pastarici Ferligoj Orški i njej zapovedala, naj ljudstvo na toj gori njej na čast cerkev zida. Marijino velenje je verno slovensko ljudstvo rado spunilo, Marija je pa z velikimi milostmi i čūdežnimi ozdravljenji obsipala obiskovalcesvojega svetišča, ka se je gora, kje je cerkev zozidana, začala za „sveto goro“ zvati, kak se še dnesden zove. Pred dvestoletna slovesnost je nezmerno sijajna bila i trpela osem dni. Letos bi se slovesnost ponovila, če zemljelačen Talijan ne bi porūšo svetogorske Marijine romarske cerkve. Podobo so dobri franciskani zato rešili i pobegnoli ž njov v Ljubljano. Med potjov se pa zgūbila zlata krona dol z glave. To namenijo zdaj ljubljanske tretjerednice z novov nadomestiti i tak nekšo malo slevesnost li narediti ob priliki dvestoletnice kronanja.

Po sūhom v Jeruzalem je tūdi mogoče priti. Tūrkom se posrečilo prevrtati v Maloj Aziji Taurusko gorovje itak ma zdaj vednako zvezo Carigrad z Jeruzalemom. Vožnja de trpela 4-5 dni.

Ki prpel povajo zvūn domače potrebe, morajo to vladi naznaniti, pa to tūdi, če ga od 30 kil več majo pri hiši.

Na letošnji pov pšenice, žita, soržice, ječmena, ovs, prosa, kukorice, graha, leče i repice se ne sme zadav vzeti zvūn od vojnoga prehranilnoga društva (Hadi termény R. Társaság), da se dozday samo tomi društvi sme oddati zruje.

Obeso se v Panovcih *Kukujca* Mirko (Imre) 70 leten stavec. Navolo se je življenja. Da pa na drugom sveti je večno življenje i to je ne vsigdar blaženo. Med našimi slovenskimi brati evangeličanske vere se jako širi samomor. Dober Jezus, okrepi je ti s svojov verov, ve se te odpravi te beteg od njih.

Klantivala se je več dni v Szombathelyi Zrinski Treza, 23 letna samica z Moštjanec. Redarstvo jo prijalo i na 10 dni zaprlo.

Krivec pri moriji bivšega našega trononaslednika Gjukič Lazar, šteri je 10 letno ostro vozo dobo, je v Pragi v norišnici vrmo. Še 17 let ne meo, kda je že na morijo mislo, v vozi je odnoro i zdaj je dokončao svoj žalosten žitek.

Kralj i kraljica sta pohodila Galicio i bila povsod toplo sprejetiva. Najlepši sprejem je napravilo mesto Krakov.

Prosilna procesijo de vodo na Telovo v Budapesti Knezoprimas, dr. Csernoch Janoš. Prosili do verniki mir.

Zbogom zvončeki. *Jankovich* minister bogočastja je nazvano cerkvenim oblastom, naj še cstale zvone predajo vojaškoj oblasti na vojne namene. Ostanajo samo tisti zvoni, šteri majo veliko starost ali umetnost. V našoj krajini eden sobočki pa sebeštjanski bi mogla ostati.

Grčko katoličanco v je ruska vlada dozday ne spoznala. Vsi so mogli prestopiti v krivoversko pravoslavno vero. Nova ruska vlada je to krivico zdaj odpravila i dovolila, da smejo i grčkokatoličanci svojo vero držati v Rusiji. Grčkokatoličanci so pravi katoličanci kak mi, samo ka nemajo pri meši latinskoga, nego staroslovenski jezik i majo druge obrede ali ceremonije pa ostrojše poste kak mi.

3552 bogoslovcov so pozvali v Nemčiji v vojno službo. Si lahko mislimo, kak so semenišča sprazjena.

„Misijonsko zvezo“ so ustanovili Lazaristi v Ljubljani. Že letos odprejo hišo, v šteroj do včili slovenske dečke za misijonare, ki do šli poganom ali krivovernikom glasit pravo vero Kristusovo. Vsaki mali dar iz srca radi vzemejo v te namen, Ki pa pošle 200 k., dobi za dar lepe podobo Zveličtelovo. Te namen služijo tūdi večne meše. Vsaki den se služijo v tisti namen edne sv. meša, kak što da. Lehko se plača za celo družino, žive kak i pokojne od 10 koron naprej. Vse naj se pošilja v Ljubljano, Trg Tabor 12. Kranjsko.

4000 francozkih duhovnikov more iti v strelne jarke od 35 do 50 let stari. Tak je vlada dokončala. Dozdaj jih je že 2000 spadnola. Pa ne bi molili ki ljubimo Jezusa, za duhovnike? Oj ne spozabite se z družbe Marijine sedmére radosti! V te namen je nastavljena naj bodo vnogi sveti duhovniki, ka te po njih vnogi rešeni.

Nova prednica Sobočke bolnišnice je setra Medarda, štera je z Radgone premeščena sem.

Povrnjenje. Povrnola se je iz evangeličanske vere izpovedi v kat. Matercerkev *Kučan* Veronika v Soboti. Rojena je tūdi tū.

Nova meša. Č. g. Pūvar Mataj, benediktinec, če nikaj vzmes ne pride, de 29 julija služo svojo prvo sv. mešo na Tišini.

Najdeno je v Dolnoj Lendavi lani v jesen i zdaj na Križovo proščenje i črensovskoj cerkvi nekaj malo peněz. Ki jih je zgūbo, naj se zglesi v našem vredništvi.

Šesto vojno pesojilo se je razpisalo. Apoštolski kralj je 12 milijon koron podpisao na našo vogrsko, Podpišūvanje

trpi do 12. junija. Podpiše se lahko že 50 koron i više. Odstotkov (procen-tov) se plača 6 k. od sto. Ki do maja 25. podpiše plača mesto 100 k. samo 96 k. notri; do jun. 12. pa 96 k. 40 f. Ki na rate šče plačuvati 96 k. 80 f. plača notri mesto 100 k., interes de se pa računao le od 100 k. V boljše mesto se ne more penz dnedén polo-žiti.

Na podpore M. Lista i Novin je G. sinička fara pri ofri vküpdala 128 k. 30 f. Dev. Marija naj povrne vsem darovnikom i njihovimi voditeli. — Vr.

Tak je prav. V Črensovcih na kri-zovo proščenje so se nešteri „dečki“ zebrali i štelj ponoviti staro navado proščenjsko, biti so se hapili v krčmi pri cerkvi. Eden šmrklavec, šteri je lani ešče v šolo hodo, je ves krvavi pribežao vö. Kak to ovarajo nešterni moški, zgrabijo za bote i spüstijo se po tih razbijačah. Ražčrknoli so tak zdaj, ka ednomi glasa več ne bilo. To je pač čedno delo bilo. Tak li naprej! Naj se najde vseli pár takših odličnih možov, ki zavrnejo mladino. Dobri bi tñdi bilo v krčmo poglednoti kda zazvoni k božjoj službi i vse vö spraviti. Nato ešče prosimo dobre mo-že po nedelah i svetkih. Krčma je ne zato, ka bi ljudi od božje službe vkraj vračala, nego naj da pošteno jesti i piti kda je tomi čas.

Pozdrav posilajo: *Laki* Janoš, z V. Polane, *Tišlarič* Janoš od Sv. Martina domobr. 18. dpp. vsem Slovencom, törjanskim i črensovskim duhovnikom, veseli jihva božja i materna reč; *Prkič* Jožef, pešak 14 črmv. et. bat., dobro se čüti pri slovenskom čtenji; *Gjörköš* Janoš, domobr. topničar, vsem sloven-com; jako se veseli našemi pobožnomi čtenji; *Rajner* Mirko, paziteo zajetih; podpira naš tisk, zato ka ga jako ve-seli; *Horvat* Ivan, 19. strelec, z Trnja, črensovskim duhovnikom i farnikom, prosi molitve za mir, spozna veselje nad našim čtenjom i njega veliki dü-ševni hasek, pošle i obeča podporo na njega; *Lončar* Števan, poddesetnik, z Noršinec, *Debelak* Jožef z Rakičana, *Žitek* Mikloš z Kroga, *Mencigar* Jožef z Ropoče, *Krčmar* Janoš z Kükeča, domobr. 18. dpp., starišam, bratom, sestram, vsem slovencom, posebno pa slavnoj fari Martjanskoj i Sobočkoj; milo mislijo pesmi, pri šterih oni na-zoči biti ne morejo a spevlejo je pa sami v strelnih jarkah; prosijo goreče molitve domačih, ka obladajo sovraž-nika; *Vükan* Karol z Sobote, *Kolmanko* z Gradišča, *Balaško* z Rakičana, *Mauček* Jožef z Bakovec, pešaki 83. pp. v jamo zakopani so dobili do rok Marijin List, šteromi so se preveč razveselili, zato ka so po njem pali čüli sladki materni guč; *Godina* Jožef, telefonist, vsem slovencom in vsem slovenskim vojakom, pa vse oprosi, naj se združijo v mo-litvi pri Mariji kraljici mirü za bla-ženi mir. *Benkič* Anton, domobr. 31. dpp.; veseli ga slovensko čtenjé, komaj čaka na njé naznanja, ka so se Jürjovo viteško vojüvali proti sovražniki, več

mesecov je že ne v takšem ognji bio kak té den; *Mlinarič* Anton, poddeset-nik, vojni pek, vsem duhovnikom, bel-tinskoj fari, poznancam, rodbini; *Domij-an* Ferenc, pešak 83 pp. rodbini, sta-rišam, prosi dekile, naj molijo za mir, čtenje slovensko ga veseli i krepí; *Kolarič* Štefan, pešak 20, dpp., kda čte naše liste, se čüti, kak da bi med domačimi bio, spozna, ka so njim vo-jakom jako potrebni, zato je šče podpirati; zroči se vsem nam v molit-tev; *Kovač* Štefan, topničar, proti lagojim pajdašom ga brani naše dobre čtenje; *Horvat* Pavel, domobr. z Bratonec, oči, materi, sestricam, brati, duhovni-kom beltinskim i vredniki Novin; prosi vse, naj se molijo k Dev. Mariji za mir; *Šabjan* Jožef, domobr. 18. dpp. dobro čtenje njemi nevole polejša i vsi-kdar novo ljübezen v njem büdi do domovine do miloga slovenskoga kraja, kje bi že tak rad Jezusa v svoje srce jemao *Mukič* Ludovik domobr. 14. dpp. svojim duhovnikom, vredniki Novin, veseloj slovenskoj krajini, svojim domačim, rodbini, botrini, sosedom, znancom, prijatlom, pajdašom, čtevcom. M. Lista i Novin pa vsem Slovencom; da suz ga geno M. List ešče častniki so ga radovoljno poslušati, kda njim ga je razlagao.

Vogrinčič Janoš, pešak 64 pp. z Van-čavesi, celomi slovenskomi narodi; ve-selo prebira z kranici naše slovensko čtenje.

Slovo vzemejo: *Dravec* Jožef z Iva-nec, *Pücko* Ferenc z Bogojine, *Kosi* Štefan in *Jug* Ludovik z Razkriža, domobranči 20. dpp. od starišov, in se njim zahvalijo za veliko skrb, z šte-rov so je odgojili, ka so si neednok od svojih vüst odtrgali i njim dali, naj je kak mlade cepike sebi na hasek odredijo. Sree Jezusovo naj njim pop-lača to ljübezen stoterokrat, nadale od prijatlov i poznancov; vse prosijo, naj molijo za nje, ka ostanejo stano-vitni v veri i sovražnika premagajo.

Migrena i glavobol se lahko prežene z Fellerovim „Elsa—fluidom“. Z tem se namoči čelo i sence i se püsti po-mali izhlapeti, ka ma za posledico dober počütek. Dobro je tñdi ž njim vribano sence z sühov capov obvezati, komi to dobro dene. 12 kantic poštnine prosto poslje za 7 k. 32 f. lekarnar E. F. Feller, Stubica, Centrala 146 Horv.

Pošta.

P 14. Pozvedite z domi, jaz nemam nikaj zapisano.

G. I. M. Črnci. Hvala, dobljeno.

Martinec St. Bákovci. Ravnotak.

Raišan Števana domači Mala-Polana. Zad-njo njegovo dopisnieo (karto) mi pošlite sem.

Fujs M. Prosečkaves. Penezi prišli. Bog plati.

Magdič Stev. žena Hotisa. Daj mi na glas, k šteroni pelki (regementi) je mož väsi v začetki bio vdelen.

Brezpogojno varnost

pred ponaredbami imajo vsi prijatelje Feller-ovoga fluida iz rastlinskih esenc z znamkov „Elsa fluid“. To naj bo povedano samo v ob-rambo pred menjvrednimi ponaredbami, što še ne pozna „Elsa-fluida“, naj povpraša zdrav-nika, kak zanesljivo učinüje

proti kašlji in prsnim bolečinam

kak voda za grgranje in vribalno sred-stvo. cene: 12 malih ali 6 dvojnatih ali 2 špeci-jalni steklenici staneta prosto poštnine samo 7 k. 32 f., 48 malih ali 24 dvojnatih ali 8 špe-cijalnih steklenic poštnine prosto, 22 k. 72 f. pravo edino pri lekarni E. V. Feller Stu-bica centrala br. 146 (Hrvatska.)

Fellerove želodec krepüjüče, odvajalne rabar-bara kroglijice z znamko „Elsa-kroglijice“ (6 škat-ljic poštnine prosto 5 kron 57 fl.) so prave le z znamko „Elsa kroglijice“.

Cista koža na lici

i na rokah, kaj pri vno-gih ljüdeh obüdüjemo, da dvoje prednost svojim lastnikom. Najobprvim za celo telo je potrebno, naj koža zdrava bo, zato ka samo tak se moremo skoz njé prav zračiti. Obrügam je pa to tñdi potrebno, naj našim bližnjim z nezdravov kožovmiznje ne napravi mo. Nečista koža, brlizge puščajci, šplinte, lise, mezolčki, bradajice ope-kline itd. ka večkrat to zroküjejo, kaj je pa tñdi škodljivo za dihanje kože izato tñdinezdravo. Vnogo jezér moškov i žensek rábi pri zdrav-ljenji i čuvanji svoje kože Fellerovo „Elsa“ pomado za brambo lica i kože, štere eena je 3-ker. za poštnino in zavijanje 2 k. 30 f. več. To vrástvo ne škodi, kak

vnogo reči za lepšanje kože ponüjanih. Odstráni betage kožne, obráni od pešeline sunca, šplint, odpravi puščajce, spokaline itd. Na mesto grizečih i večkrat škodljivih žajf rabimo Fellerovo lilijsko žajfo, ali pa Fellerovo borax-žajfo i prah za mujvanje, (borax prašek) 1 koren.

Vlasjé močno rastójo

po Fellerovoj „Elsa“ Tannoehina-pomadi za vlasé. Lonček 3k. mošnejše kakovosti II št. 4 k. 50 f; za zavijanje in poštnino 2 k. 30 f. več. Krepí kožo na glavi, zabrani pišlivost i rano oserelost, pomore k zrasi močnih, zdravih vlási. Nema škodljivih snovi v sebi zato má pred škodljivni pomadami prednost posebno pred čistimi, štere ponüjajo nevučeni lekarništva. Za mustađe je najbolša Fellerova mast za 1 k. Na-ročítve pošlino neposredne na Feller V. Eugen lekarnika, Stubica Centrale br. 146. (Lagr. žup.)